

Sygn. akt II C 568/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SO Piotr Rempola
Protokolant:	Marlena Łukanowska

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2020 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko D. K. (1) i E. K.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego D. K. (1) i E. K.

przeciwko P. K.

o zapłatę

I. zasądza od D. K. (1) na rzecz P. K. 25.491,30 (dwadzieścia pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt jeden 30/100) euro wraz ustawowymi odsetkami od 26 listopada 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od D. K. (1) na rzecz P. K. 1800 (tysiąc osiemset) euro wraz ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2013r. do dnia do 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

III. oddala powództwo P. K. w pozostałym zakresie;

IV. obciąża P. K. kosztami procesu w 63 %, a pozwanych D. K. (1) i E. K. solidarnie w 37 % w sprawie z powództwa P. K. i pozostawia ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu;

V. oddala powództwo wzajemne;

VI. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu związanych z powództwem wzajemnym obciąża w całości E. K. i D. K. (1) po połowie na rzecz P. K. i pozostawia ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt II C 568/16

UZASADNIENIE

Powód P. K. wniósł w dniu 11 stycznia 2016r. pozew przeciwko D. K. (1) o zapłatę 34.232,70 Euro wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 32.423,70 Euro od dnia 26 listopada 2015r. do dnia zapłaty

- 1.800,00 Euro od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia zapłaty

oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Pismem z dnia 4 października 2016r. powód wniósł o dopozwanie w trybie art. 194§3 k.p.c. E. K. i zasądzenie solidarnie od pozwanych D. K. (1) i E. K. 32.423,70 Euro oraz kosztów postępowania (k.52).

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 19 stycznia 2018r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego E. K. (pkt 4 k. 94verte).

Pismem z dnia 25 stycznia 2018r. powód zmienił żądanie pozwu i sprecyzował swoje żądania wnosząc o:

1) zasądzenie od obu pozwanych D. K. (1) i E. K. solidarnie 32.423,70 Euro z odsetkami ustawowymi od 26 listopada 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

2) zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego D. K. (1) kwoty 1800 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2013r. do dnia do 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty (k.96 pismo ze zmianą powództwa i sprecyzowaniem kwot).

Pozwany D. K. (1) w odpowiedzi na pierwotny pozew (przed modyfikacją) wniósł o oddalenie powództwa (k.102)

Pozwana E. K. w odpowiedzi na pozew z dnia 10 kwietnia 2018r. wniosła o oddalenie powództwa.

Na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2018r., która była pierwszą rozprawą dla pozwanej E. K., pozwani złożyli pozew wzajemny o zapłatę solidarnie na rzecz D. i E. K. kwoty 40000 zł od P. K. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 stycznia 2018r. do dnia zapłaty (k.122).

Powód P. K. w odpowiedzi na pozew wzajemny – wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego. Podniósł zarzut przedawnienia oraz zarzut nieudowodnienia, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy przechowania towaru (k.263).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. K. i D. K. (1) są braćmi. P. K. pożyczył bratu D. K. (1) w kwietniu 2012r. 5000 Euro, które miało być spłacone do końca 2012r. W 2013r. D. K. (1) zwrócił bratu P. K. 2000 Euro oraz kwotę 5000 zł stanowiącą wówczas równowartość 1200 Euro. Z pożyczki nie zwrócił mu 1800 euro stanowiącą ówczesną równowartość około 8000 zł.

P. K. skupował od osób prywatnych w Irlandii odzież używaną i zajmował się jej sprzedażą w Polsce. Namówił swojego brata D. K. (1) zamieszkałego w W., aby otworzył działalność gospodarczą w Polsce w zakresie sprzedaży odzieży używanej.

D. K. (1) otworzył działalność gospodarczą w dniu 1 lutego 2013r. o nazwie (...) D. K. (1) w zakresie wiodącym dotyczącym detalicznej i hurtowej sprzedaż odzieży. Jego żona E. K. została pełnomocnikiem przedsiębiorcy D. K. (1). Jej pełnomocnictwo ujawniono dodatkowo w Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej. Na rozkręcenie działalności przez D. K. (1), brat P. K. obiecał mu, iż dostarczy mu odzież używaną z Irlandii, zaś zapłaty za ten towar D. K. (1) miał dokonać po sprzedaży dostarczonego towaru. Ustalili ustnie ceny za trzy gatunki jakościowe towaru: za gatunek cream odzież firmową oryginalną z metką lub logo firm 6 euro za kg, za pierwszy gatunek 3 euro za kg i za drugi gatunek 1 euro za kg.

P. K. wysłał cztery transporty odzieży używanej czterema Tirami. Odzież była sortowana poszczególnymi gatunkami i umieszczana w workach jutowych, każdy worek miał opis na metce rodzaju towaru i wagę.

Pierwszy transport z dnia 1 lutego 2013r. zawierał 178 sztuk worków jutowych plombowanych z numerami plomb o łącznej wadze towaru 4500 kg, o wartości 13.000,00 Euro wpisanej w liście przewozowym i umowie przewozu.

Transport nr 2 z dnia 13 czerwca 2013r. zawierał 535 worków jutowych plombowanych z numerami plomb oraz 4 pudełka, o łącznej wadze towaru 7500 kg, o wartości 18.000,00 Euro wpisanej w liście przewozowym i umowie przewozu.

Transport nr 3 z dnia 20 listopada 2013r. zawierał 320 worków jutowych plombowanych z numerami plomb, o łącznej wadze towaru 5000 kg, o wartości 15.000,00 Euro wpisanej w liście przewozowym i umowie przewozu.

Transport nr 4 z dnia 27 listopada 2013r. zawierał 324 worków jutowych plombowanych z numerami plomb, o łącznej wadze towaru 5000 kg, o wartości 15.000,00 Euro wpisanej w liście przewozowym i umowie przewozu.

P. K. robił również notatki we własnym zeszycie w którym zapisał transporty dla wielu osób, w tym dla brata i daty czterech transportów odzieży używanej, ilość kilogramów odzieży używanej poszczególnych gatunków i ich ceny:

- dla 1 lutego 2013r. 1722 kg I gatunku po 3 euro, 70 kg II gatunku po 1 euro za kg, (...) 315 kg po 6 euro za kg. (Suma kilogramów odzieży z notatek z zeszytu powoda wynosi 4904,7 kg. Jest o 409,70 kg większa niż liczba kilogramów odzieży wskazana w liście przewozowym i umowie przewozu). (Tę nadwyżkę liczby kilogramów 409,70 kg należy podzielić na trzy gatunki odzieży używanej $409,70 \text{ kg} / 3 = 136,50 \text{ kg}$. A następnie tę liczbę 136,50 kg z każdego gatunku asortymentu należy odjąć od liczby kilogramów wskazanych w zeszycie powoda). Rzeczywista ilość towaru dostarczona przez powoda pozwanemu w I transporcie wyniosła:

$1722 \text{ kg} - 136,50 \text{ kg} = 1585,50 \text{ kg}$ I gatunku po 3 euro za kg.

$2867,70 \text{ kg} - 136,50 \text{ kg} = 2731,20 \text{ kg}$ II gatunku po 1 euro za kg

$315 \text{ kg} - 136,50 \text{ kg} = 178,50 \text{ kg}$ cream po 6 euro za kg.

- dla 13 czerwca 2013r. 3897,8 kg I gatunku po 3 euro za kg, 4124,60 kg II gatunku po 1 euro za kg, (...) 494,70 kg po 6 euro za kg. (Suma kilogramów odzieży z notatek z zeszytu powoda wynosi 8517,10 kg. Jest o 1017,10 kg większa niż liczba kilogramów odzieży wskazana w liście przewozowym i umowie przewozu $8517,10 \text{ kg} - 7500 \text{ kg} = 1017,10 \text{ kg}$). (Tę nadwyżkę liczby kilogramów 1017,10 kg należy podzielić na trzy gatunki odzieży używanej $1017,10 \text{ kg} / 3 = 339 \text{ kg}$. A następnie tę liczbę 339 kg z każdego gatunku asortymentu należy odjąć od liczby kilogramów wskazanych w zeszycie powoda). Rzeczywista ilość towaru dostarczona przez powoda pozwanemu w II transporcie wyniosła:

$3897,8 \text{ kg} - 339 \text{ kg} = 3558,8 \text{ kg}$ I gatunku po 3 euro

$4124,60 \text{ kg} - 339 \text{ kg} = 3787,60 \text{ kg}$ II gatunku po 1 euro za kg

$494,70 \text{ kg} - 339 \text{ kg} = 155,70 \text{ kg}$ cream po 6 euro.

- dla 20 listopada 2013r. 2500 kg I gatunku po 3 euro za kg, 3000 kg II gatunku po 1 euro za kg, (...) 300 kg po 6 euro za kg. (Suma kilogramów odzieży z notatek z zeszytu powoda wynosi 5800 kg. Jest o 800 kg większa niż liczba kilogramów odzieży wskazana w liście przewozowym i umowie przewozu $5800 \text{ kg} - 5000 \text{ kg} = 800 \text{ kg}$.) (Tę nadwyżkę liczby kilogramów 800 kg należy podzielić na trzy gatunki odzieży używanej $800 \text{ kg} / 3 = 267 \text{ kg}$. A następnie tę liczbę 267 kg z każdego gatunku asortymentu należy odjąć od liczby kilogramów wskazanych w zeszycie powoda). Rzeczywista ilość towaru dostarczona przez powoda pozwanemu w III transporcie wyniosła:

$2500 \text{ kg} - 267 \text{ kg} = 2233 \text{ kg}$ I gatunku po 3 euro za kg

3000 kg – 267 kg = 2733 kg II gatunku po 1 euro za kg

300 kg – 267 = 33 kg cream po 6 euro za kg.

- dla 27 listopada 2013r. 2495,40 kg I gatunku po 3 euro za kg, 2091 kg II gatunku po 1 euro za kg, (...) 195 kg po 6 euro za kg. (Suma kilogramów odzieży z notatek z zeszytu powoda wynosi 4781,4 kg i jest mniejsza niż w liście przewozowym i umowie przewozu, w których wskazano 5000 kg. Jest mniej o 18,6 kg mniej niż w liście przewozowym i umowie przewozu / 4781,4 kg - 5000 kg = -18,6 kg/. Przyjęto ilość z notatek z zeszytu powoda jako ilość mniejszą niż w liście przewozowym).

Rzeczywista ilość towaru dostarczona przez powoda pozwanemu w IV transporcie wyniosła:

2495,40 kg I gatunku po 3 euro za kg,

2091 kg II gatunku po 1 euro za kg,

195 kg C. po 6 euro za kg.

Suma kilogramów odzieży używanej dostarczonej w czterech transportach przez P. K. dla D. K. (1) i jej łączna wartość wyniosły:

- dla I gatunku po 3 euro za kg: 1585,50 kg I gatunku + 3558,8 kg I gatunku + 2233 kg I gatunku + 2495,40 kg I gatunku = 9872,70 kg po 3 euro za kg = 29.618,10 euro.

- dla II gatunku po 1 euro za kg: 2731,20 kg II gatunku + 3787,60 kg II gatunku + 2733 kg II gatunku + 2091 kg II gatunku = 11.342,80 kg po 1 euro za kg = 11.342,80 euro.

- dla gatunku C. po 6 euro za kg: 178,50 kg cream + 155,70 kg cream + 33 kg cream + 195 kg C. = 562,20 kg x 6 euro = 3373,20 euro.

Wszystkie cztery transporty Tirów z odzieżą używaną dotarły do D. K. (1), do Polski. W czterech rozładunkach u D. K. (1) osobiście uczestniczył i pomagał K. K., brat P. K. i D. K. (1). Zaś w dwóch rozładunkach uczestniczyła J. K. - matka P. i D. K. (1). Dwa razy w rozładunku towaru uczestniczył D. K. (2), który otrzymał wynagrodzenie za pomoc w rozładunku od D. K. (1).

P. K. dokonywał kolejnych transportów towarów odzieży używanej, pomimo, iż nie otrzymał zapłaty za pierwszy transport i kolejne transporty, ponieważ miał zaufanie do brata oraz brat zapewniał, go zapłaci trochę później po rozkręceniu działalności gospodarczej.

D. K. (1) wystawiał i sprzedawał towar i odzież używaną w swoich sklepach dostarczoną mu przez brata, znakując je metkami sklepów (...). W styczniu 2015 roku z uwagi na fakt, iż D. K. (1) nie chciał zapłacić bratu P. K. za dostarczony towar w 2013r., P. K. poprosił swoją szwagierkę – M. B., aby odebrała od D. i E. K. pozostałą nie sprzedaną jeszcze odzież używaną dostarczoną przez P. K.. M. B. w styczniu 2015r. odebrała od D. i K. i jego żony E. K. około 14,5 tony towaru, które miały oznaczenia na metkach znaków i sklepów (...). Przy czym nie odebrała żadnego towaru cream. A odebrała około 2500 kg I gatunku po 3 Euro za kg oraz około 12 ton towaru II gatunku najtańszy po 1 Euro za kg, przy czym był to towar po sklepowy czyli taki, który długo wisiał w sklepie i żaden z klientów nie chciał go kupić. Natomiast resztę odzieży używanej dostarczonej przez P. K., a której nie odebrała M. B., D. K. (1) sprzedał albo zatrzymał dla siebie razem z żoną E. K..

D. K. (1) nie zawarł z bratem P. K. żadnej umowy przechowania tej odzieży używanej.

Z towaru dostarczonego przez P. K. D. K. (1), M. B. odebrała od D. K. (1) całość odzieży II gatunku po 1 euro za kg oraz odebrała około 2500 kg odzieży I gatunku po 3 euro za kg.

Zaś ilość towaru jaką sprzedał lub zatrzymał dla siebie D. K. (1) to całość odzieży gatunku cream 562,20 kg x 6 euro o wartości 3373,20 euro oraz 9872,70 kg -2500 kg (zabrane przez M. B.) = 7372,70 kg odzieży I gatunku po 3 euro za kg o wartości 22.118,10 euro. Łączna wartość towaru otrzymanego przez D. K. (1) od P. K. wyniosła 25.491,30 euro = 3373,20 euro + 22.118,10 euro.

(dowody: k.9 informacja z CEIDG; k.18 wezwanie do zapłaty z dnia 9 listopada 2015r. z pisemnym potwierdzeniem odbioru przez pełnomocnika E. K. w dniu 18 listopada 2015r.; k.103 fakt przyznany przez pozwanego D. K. (1), że odebrał towar przysłany mu przez brata oraz przyznał fakt że rozpoczął prowadzić działalność gospodarczą o nazwie (...) polegającej na sprzedaży odzieży używanej. Ponadto przyznał fakt, że handel odzieżą używaną nie powodził się i z tego powodu zaprzestał prowadzenia tej działalności; k.124 umowa najmu; k.125-126 rachunki - potwierdzenia zapłaty czynszu; k. 10 list przewozowy; k.14 umowa przewozu; k. 11 list przewozowy; k.15 umowa przewozu; k. 12 list przewozowy; k.16 umowa przewozu; k. 13 list przewozowy; k.17 umowa przewozu; k.297 zeszyt z notatkami powoda; k.163 verte i k.164 verte zeznania świadka J. K. - matki powoda i pozwanego; k.164 verte zeznania świadka K. K. - brata powoda i pozwanego; k.165verte zeznania świadka D. K. (2); k. 165verte zeznania świadka R. K.; k.217-219 zeznania świadka M. K.; k.287-288 zeznania świadka M. B.; k.288 zeznania świadka K. B.; k.291verte-294 dowód z przesłuchania powoda P. K.; k. 299verte-302 częściowo dowód z przesłuchania pozwanej E. K.; k.337verte-338verte częściowo dowód z przesłuchania pozwanego D. K. (1)).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów złożonych przez strony, dowodu z zeznań świadków, faktów częściowo przyznanych przez pozwanych oraz dowodu z przesłuchania stron.

Sąd nie dał wiary dowodowi z przesłuchania pozwanych D. K. (1) i E. K., iż z powodu nie wystawienia im przez brata P. K. faktury Vat sprzedaży towaru nie mogli wystawić na magazyny oraz wprowadzić do obrotu, że w ogóle nie sprzedali tego towaru. Bowiem z zeznań świadka M. B. i jej męża K. B., wynika, iż odebrali jedynie około 14,5 tony odzieży używanej w skład której w ogóle nie wchodziła odzież najwyższego gatunku typu cream za 6 Euro za kg. Natomiast sami pozwani przyznali w swoich zeznaniach, iż odebrali cały towar z wszystkich czterech transportów tirami. Pozwana potwierdziła, iż zgadzała się liczba worków jutowych. Skoro pozwani odebrali towar dostarczony przez P. K., a nie zwrócili w ogóle do M. B. towaru typu cream oraz część towaru I gatunku, oraz nie wskazali, gdzie on się znajduje, co jednoznacznie potwierdza, iż musieli ten towar sprzedać. P. K. dostarczył 4 transporty w 2013r. D. K. (1) prowadził działalność gospodarczą w latach 2013 i 2014r. w zakresie handlu hurtowego i detalicznego odzieżą, zaś M. B. odebrała towar o masie około 14,5 tony w 2015r., co jednoznacznie wskazuje, iż pozostały nieodebrany przez M. B. towar musiał zostać sprzedany albo zatrzymany przez D. K. (1) i jego pełnomocnika małżonkę E. K.. W ciągu dwóch lat prowadzenia sprzedaży hurtowej i detalicznej odzieży używanej odzież ta musiała zostać sprzedana, skoro nie została zwrócona. Sąd nie dał wiary dowodowi z przesłuchania pozwanych, iż z powodu braku faktury zakupu nie mogli wprowadzić towaru odzieży używanej do obrotu i w ogóle nie sprzedali żadnej części tego towaru. Bowiem taki towar jak odzież używana, nie jest indywidualnie oznaczony, jest to rzecz oznaczona co do gatunku sprzedawana na kilogramy, a nie rzecz oznaczona indywidualnie na fakturze zakupu. Ponadto o fakcie, iż towar został przez pozwanego sprzedany w zakresie w jakim nie odebrała go M. B., świadczy, fakt, iż pozwani zerwali plomby i otworzyli wszystkie worki z transportu. Zatem wystawili go na sprzedaż dla klientów. Dodatkowo z zeznań świadka M. B. wynika, iż odebrany przez nią towar około 14,5 tony, był posklepowy i był oznaczony metkami firmowymi z oznaczeniem sklepów (...). Gdyby nie wprowadzili tego towaru do obrotu, to w ogóle nie otwieraliby worków i nie zrywali plomb, nie oznaczali własnymi metkami sklepowymi, tylko zaplombowane worki leżałyby w takim stanie w jaki przyjechały wysłane z Irlandii przez P. K.. Sąd nie dał wiary dowodowi z zeznań pozwanej E. K., iż pomiędzy P. i D. K. (1) nie została zawarta umowa sprzedaży odzieży używanej lecz zostać miała zawarta umowa przechowania odzieży używanej. Bowiem z dowodu z przesłuchania samego D. K. (1), wynika, iż nie było żadnej umowy przechowania pomiędzy nimi. Natomiast świadkowie J. K., K. K. D. K. (2); R. K., M. K.; M. B.; K. B., jednoznacznie potwierdzili, iż pomiędzy braćmi P. K. i D. K. (1) została zawarta umowa sprzedaży odzieży używanej z odroczeniem terminu płatności do czasu dokonania przez nabywcę D. K. (1), sprzedaży tej odzieży dla klientów. Sąd częściowo nie dał wiary dowodowi z zeznań M. B. i K. B., iż lepszego towaru I gatunku w cenie po 3 euro było tylko 500 kg, bowiem powód P. K. w swoich zeznaniach jednoznacznie wskazał, iż tego towaru odebrali około 2500 kg (k.292).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo główne było tylko częściowo zasadne. W zakresie zwrotu pożyczki w kwocie 1800 euro, powództwo jest zasadne w całości. Pozwani ostatecznie wskazali, iż D. K. (1) zaciągnął pożyczkę u brata w kwocie 5000 Euro. W 2013r. D. K. (1) zwrócił bratu P. K. 2000 Euro oraz kwotę 5000 zł stanowiącą wówczas równowartość 1200 Euro. Z pożyczki nie zwrócił mu 1800 euro stanowiącą ówczesną równowartość około 8000 zł. Pozwani twierdzili, iż ta kwota została umownie zaliczona na koszty transportu odzieży używanej jakie ponieśli. Pożyczkodawca nie wyraził zgody ani woli na takie rozliczenie pożyczki. Zatem D. K. (1) jako pożyczkobiorca jest obowiązany zwrócić kwotę pożyczki 1800 euro – art. 720 §1 k.c. Pozwani nie zaprzeczyli terminowi spłaty pożyczki do końca roku 2012r. świadczenie spłaty pożyczki jest wymagalne od 1 stycznia 2013r. Powód w zmienionym pozwie wniósł o zasądzenie odsetek od dnia 1 marca 2013r. od tego świadczenia.

O odsetkach za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego sąd orzekł na podstawie art. 481§1 i §2 k.c.

W zakresie żądania zapłaty za sprzedaną odzież, żądanie jest częściowo zasadne wobec D. K. (1) w zakresie kwoty 25.491,30 euro stanowiącej wartość sprzedanego i wydanego mu towaru za umówioną cenę i nieodebranego następnie przez M. B. – art. 535§1 k.c. W pozostałym zakresie powództwo wobec D. K. (1) podlega oddaleniu, bowiem powód nie udowodnił, zasadności całego żądania z pozwu. Waga towaru wskazana w pozwie i w zeszycie w którym robił notatki pokrywały się. Natomiast waga towaru wskazana w listach przewozowych i umowach przewozu co do transportów nr 1, nr 2 i nr 3 były niższe niż wskazane w pozwie. W związku z tym sąd przyjął wagę towaru wskazane w listach przewozach i w umowie przewozu, jako mniejsze ilości. Bowiem brak było jednoznacznych dowodów dla przyjęcia większej wagi towaru. Natomiast co do transportu nr 4 waga towaru wskazana w notatkach w zeszycie powoda i w pozwie obrazująca wagę wydanych pozwanemu towarów była niższa niż w liście przewozowym i umowie przewozu. Wobec powyższego Sąd przyjął niższą wagę towaru z notatek z zeszycu powoda i z pozwu, a nie z listu przewozowego i z umowy przewozu. Wobec jednoznacznego potwierdzenia przez świadków oraz samych pozwanych, iż zgadzała się odebrana ilość zaplombowanych i ponumerowanych worków jutowych z towarem, nie budziło wątpliwości, że pozwanemu został wydany towar w oparciu o umowę sprzedaży. Ilość odebranego towaru za, który miał zapłacić D. K. (1), Sąd pomniejszył o ilość towaru odebraną przez M. B.. D. K. (1) został wezwany do zapłaty pismem z dnia 9 listopada 2015r. odebrany przez jego pełnomocnika żonę E. K. do zapłaty ceny za wydany mu towar w terminie 7 dni od otrzymania zapłaty. Termin zapłaty minął w dniu 25 listopada 2015r.

Dlatego o odsetkach od zasądzonego świadczenia pieniężnego zapłaty ceny z umowy sprzedaży Sąd orzekł od dnia 26 listopada 2015r., zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481§1 i §2 k.c.

Pozwana E. K. nie była stroną umowy sprzedaży, była tylko pełnomocnikiem do prowadzenia działalności gospodarczej swojego męża D. K. (1). W związku z tym wszelkie jej czynności związane z zawarciem i wykonywaniem umowy sprzedaży, wywoływały skutek bezpośrednio wobec jej męża – art. 95§2 k.c. W związku z tym powództwo o zapłatę wobec E. K. podlegało w całości oddaleniu, bowiem nie ma ona legitymacji biernej.

O kosztach procesu w zakresie powództwa głównego Sąd orzekł na podstawie art. 108§1 k.p.c. orzekając o zasadach ponoszenia kosztów procesu pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu. Powód żądał zasądzenia solidarnie świadczenia od obu pozwanych. Proporcje wygranej przez niego sprawy to 25.491,30/34232,70 euro = 74%. Następnie podzielić przez 2 (dwoje pozwanych solidarnie) wychodzi 37 %, które wygrał łącznie wobec obu pozwanych sprawę powód. Natomiast pozwani solidarnie, wygrali w 63% sprawę.

Dlatego sąd obciążył powoda kosztami procesu w 63%, a pozwanych solidarnie w 37%.

Z uwagi na brak zawarcia umowy przechowania oraz brak zgody powoda na ponoszenie kosztów przechowywania towaru, sąd oddalił w całości powództwo wzajemne o zapłatę.

O kosztach procesu w zakresie powództwa wzajemnego Sąd orzekł na podstawie art. 108§1 k.p.c. orzekając o zasadach ponoszenia kosztów procesu pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu. Sąd obciążył w całości kosztami procesu od powództwa wzajemnego po połowie pozwanych na rzecz powoda P. K..